

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . . 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Törvényszékünk s az új miniszter.

A m. kir. igazságügyminiszter ur
 őnagyméltóságától a helybeli kir.
 törvényszék elnökéhez következő
 leirat érkezett:

Ő császári s apostoli királyi
 Felsege folyó évi ápril hó 9-ik
 napján kelt legfelsőbb elhatározásával engem
 igazságügyminiszterre legkegyelmesebben kine-
 vezni méltóztatott. Midőn e legfelsőbb rendelet-
 nek hódolva az igazságügyi tárca vezetését a
 mai napon átvesszem s erről elnök urat értesít-
 tem, felkérem, hogy hivatalos működésemet a
 vezetése alatt álló kir. bíróságokkal együtt saját
 hatáskörükben buzgó támogatásban részesíteni
 sziveskedjenek és a kötelességek odaadó teljesi-
 tésével a bírói kar elé tözött nagy célnak a pár-
 tatlan és gyors igazságszolgáltatásnak minél tel-
 jesebb elérését elősegítsék.

Részemről munkásságomat oda fogom irá-
 nyozni, hogy a bírói kar sikeres működésére meg-
 kívántat minden feltétel az ország erejéhez mér-
 ten megis adassék. Budapest, 1889. ápril 13-án
 Szilágyi Dezső s. k.

519. sz. A zombori kir. törvényszék elnökétől.
 eln. 1889.

Másolatban a kir. törvényszék és a területén
 levő kir. járásbíróságokkal közöltetik.

Zomborban, 1889. évi ápril hó 25-én. Szé-
 chényi József s. k., kir. törvényszéki elnök.

A fenti magas leiratra az igazságügyminisz-
 ter őnagyméltóságához következő üdvözlő felirat
 intéztetett:

519. sz.
 eln. 1889.

Nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter Ur!
 Kegyelmes Urunk!

Folyó évi ápril hó 13-án 1299. i. m. e. sz.
 a. ezen kir. törvényszék elnökségéhez intézett le-
 iratában kegyes volt Nagyméltóságod Ő császári
 és apostoli kir. felségének legmagasabb elhatáro-
 zásából m. kir. igazságügyminiszterre történt ki-
 nevezetését közölni.

Nagyméltóságodnak önzetlen hazaszeretete,
 nagy tudomány, széles politikai látókör, virágzó
 férfikorának hatalmas munkaereje és elismert aka-
 rateréje már eddig befutott életpályáján is a si-
 kernek annyi bizonyítékát nyújtották, hogy az
 egész ország közvéleménye, pártkülönbség nélkül,
 a legőszintébb örömmel fogadta az igazságügy-
 nek Nagyméltóságod kezeibe történt letételét.

Oly időben, a midőn Európaszerte a hala-
 dásban beállott visszaesés már-már a szabadel-
 vőség kapuit döngöztetve, a bírói függetlenség bász-
 tyait is ostrom alá venni látszott; átélte nehéz
 idők után, melyekben reményt egyedül egy szebb
 jövőbe fektetett bizalmunk nyújtott, az elcsügge-
 dés bilincseit lerázva, túlaradó lelkesedéssel fog-
 adtuk mi Nagyméltóságod kinevezetését, a mi-
 dőn egy várva-várt új korszak hajnalát látva
 immár igazságszolgáltatásunk egén felvirradni,
 Nagyméltóságod fényes multjának homálytalan
 tükréből azt olvastuk ki, hogy az igazságügy nem
 lesz többé a hazának mostoha gyermeke, de lenni
 fog, a minnek lennie kell, sarkköve a trónnak és
 az államnak egyaránt.

Biztosítékát bírvá annak, hogy az adott szót
 mihamarább tettek követik és jól tudva azt, hogy
 Nagyméltóságod erélye a korona tanácsában is
 céltudatos intencióinak érvényt fog tudni szerezni
 mindenkoron, már a közel jövőben megvalósulan-
 dóknak látjuk Nagyméltóságodnak az igazságügyi
 államtitkár urhoz intézett azon szavait, melyek a
 reformok idejének érkezését jelzik.

Fárasztó állásunkban, tulterhelt munkakö-
 rünkben, jöllehet egy egész élet kincseit, családi
 és társadalmi örömeink legjavát az igazság oltá-
 rán áldozatul hozzuk, midőn mindazonáltal lépten-
 nyomon majd méltatlan gyanúsítással, majd a
 megélhetési gondjaival küzködve, a kötelességtel-
 jesítés rögös pályáján a minden szakmában meg-
 kívánt haladáshoz szükségelt önmivelődés feltéte-
 leit is nélkülözünk és egyedül önértetünk támo-
 gatására és lelkiismeretünk vezérlésére utalva már-

már munkaerőnk megbénulásától is tartanunk kel-
 lett, Nagyméltóságod leiratában foglalt azon ma-
 gas kijelentés, hogy „munkásságát oda fogja irá-
 nyozni, miszerint a bírói kar sikeres működésé-
 hez megkívántat minden feltétel megadásáék“, a
 legnagyobb megnyugvással töltötte el keblünket.

A bíróságoktat 17 év előtt történt szerve-
 zése óta ugyanis lélekemelőbb miniszteri szó még
 nem hangzott el és mi teljes bizalommal Nagy-
 méltóságod szavai iránt újult munkakedvvel re-
 ményteljesen tekintünk a jövő elé.

Hódolatteljes tiszteletünknek és legmelegebb
 rokonszenvünknek kifejezést adva, üdvözljük te-
 hát Nagyméltóságodat hazai igazságügyünk élén,
 egyszersmind arra kérjük, fogadja kegyesen igaz
 lelkületünkkel fakadó azon ígéretünket, mely szer-
 rint minden erőnkkel és egész odaadással ipar-
 kodni fogunk a működésünkhöz méltán fűzött vá-
 rakozásnak teljes mértékben megfelelni és azt
 közvetíteni, hogy egykoron Nagyméltóságod fel-
 emelt fővel mondhatta, büszke vagyok munká-
 sáimra.

Zomborban, 1889. évi ápril hó 25-én a zom-
 bori kir. törvényszék teljes tanácsüléséből. Szé-
 chényi József s. k., kir. törvényszéki elnök. Dr.
 Raffay János s. k., kir. törvényszéki jegyző.

Visszaemlékezések Parcsotich Félixre.

Szülők Józseftől.

Ha vallásos lélekkel s szent megnyugvással
 nem tekintjük az élet egyes eseteit, valóban gú-
 nyosnak találhatnók az ember sorsát. Nem hiába
 szokták némely gyengébb hitűek használni a frá-
 zist, hogy ezt vagy amaz, így vagy úgy hozta
 magával a bizzar sors szeszélye. Ez a kifejezés
 párszor tréfás megjegyzésül fordult elő köztem
 és elhunyt felejtethetetlen jóbarátom közt is.

De váratlanul bekövetkezett halála igazán
 bizarnnak tüntetné fel előttem a sors szeszélyét,
 ha meg nem szoktam volna, minden örvendetes
 és fájdalmas eseményben az Isten gondviselésé-
 nek intézkedését tekinteni, mely ellen ugys hasz-
 talan minden epéskedés, s melyben csakugyan
 legjobb előzetesen is, utólagosan is megnyugodni.
 Kérhetjük, hogy muljon el tőlem e vagy ama
 pohár, de igazán ne feledjük utána vetni: Azon-
 ban ne az én akaratom legyen meg, hanem a
 tied, Isten!

A jó Isten nem egy esetben kínált a tapasz-
 talás ürömének poharával, de hála neki! fentar-
 totta lelmem erejét; ha meghajlottam, mint a
 szomorufűz vesszeje, mely kedves sirhalmokra
 borul alá, meg nem törtem, s képesnek érzem
 még magamat a küzdelemre, a munkára, a szen-
 vedésre.

A lefolyt évben párszor nyújtózkodott már
 fölém a halál árnyéka; aki legtöbb aggodalom-
 mal kérdezősködött fölőlem, aki legtöbb szeretet-
 tel kerest fel mindig, ki volt más, mint az én
 kedves Félix barátom? Pedig ugyan nem várt,
 nem is várhatott tőlem egyebet, őszinte baráti
 ragaszkodásnál. A mennyiben ennek tudott örülni,
 ezt bírt is részemről teljes mértékben; de a
 gondviselés nem adott alkalmat, hogy azt valami
 nehezebb áldozattal is kellett volna tanúsítanom.
 Mintha csak azért adta volna őt a jó Isten, hogy
 nekem örömet szerezzen, sőt jó sorsom előmoz-
 dításában is sikerrel működjék.

Egy hónappal is halála előtt, hogy Buda-
 pesten volt, baját masszázskurával gyógyíttatni,
 amint véletlenül értesült, hogy én is fűnnvagyok,
 azonnal keresett szálláson s nem találva ott,
 kártyát hagyott a portánál, melyen találkozó-
 tűzött ki másnap reggelre. Akkor is figyelmeztet-
 tettem, hogy vigyázzak egészségemre. Eszünk ágá-
 ban sem volt, hogy utószor láttuk egymást. Még
 együtt tettünk látogatást Czorda Félix kuriai bíró
 urnál, e régi kedves barátjánál, kinek fölerkeztekor
 szintén egy kis örömet szerzett valami sztrémi spe-
 cialitással. Jó kedve volt, pedig mentünkben
 kezdte érezni csúznak tartott baját, miért kocsi-
 ra is ültünk. Kérdem tőle:

— Mikép jelentkezik ez a baj? görösszerűen?
 — Itt kezdődik — ugymond bal keze fejé-
 hez mutatva — s felvonul karomon keresztül

szivemig, melyet görcsösen elszorít. De a massz-
 zás nagyon jót tesz.

Nem volt az csúsz tehát, hanem valami gyö-
 keres szivbaj lehetett. Azonban amint kocsi-
 ránk, többé nem szólt fölőle. Czorda urnál egy
 kedves órát töltve, elhajtattunk s oly szívélyesen
 váltunk el egymástól, hogyha visszagondolok rá,
 igazán valami sejtelmet képzelek bele akkori meg-
 hatottságomba. Pedig hát megállapítottuk azt is,
 miképen megyünk majd ismét Karlsbadba a nyá-
 ron! S ime elment szegény oda, a hol nincs már
 szükség se fürdőre, se masszázusra.

Jaj, ha rá gondolok karlsbadi tartózkodá-
 sunkra, egészen elszorul a szivem! Ott is csupa
 figyelem, csupa előzékenység, csupa jóság volt az
 egész társaság iránt, de különösen én irántam!
 Mintha már akkor megkezdte volna a bucsúást
 s csak tetézni iparkodott volna azt a sok jóságot,
 mellyel ifjukoromtól fogva elhalmozott. Ott is en-
 gem féltett a haláltól, magam is többet ígértem
 neki az életből mint magamnak s ime én hintet-
 tem a szentelt vizet koporsójára, én füstöltem
 meg sirját tömjénnel, én mondtam el fölőtte a
 „Requiem aeternam dona ei Domine“-t! Oh sors
 bizzar szeszélye! Vagy inkább oh isteni gondvi-
 selés kikutatthatatlan ösvényei!

És még hány egyéb esetben is közelebb
 látszottam járni az örökkévalóság kapujánál mint
 ő, ki részvétellel környezett mindannyiszor! Engem
 csak mindig örömeiben engedett osztolni. Mikor
 főispáni székét elfoglalta Ujvidéken, midőn azokat
 a hét országra szóló névnapokat ilte, mikor Ba-
 jára bevonult, mikor az ujvidéki plébánost be-
 iktatták, mikor Mórész Pál megismerkedett és mi a
 díszpolgári okmányt átadtuk neki és még sokszor
 egyébkor, soha meg nem feledkezett rólam, kiről
 pedig nyomatékosan kellett megemlékeznie, a
 mennyiben nem kevés vis inertiae szorult belém,
 nem igen szeretek mindenütt ott lenni!

Tizennégy-tizenöt éves korunkban ismertük
 meg egymást. Ő Szabadkáról jött Bajára a gim-
 náziumi 5-ik osztályra. A hatodikát Pécsset ta-
 nulta, a 7-ik és 8-ikra ismét Bajára jött. Együtt
 készültünk az érettségi vizsgálatra s együtt ül-
 tünk is a vizsgálat alatt, melyre hármával hivat-
 tak bennünket.

Nagyon könnyelmű fiatal embernek látszott.
 Vagyonom, öregatyja által nevelt s alkalmasint
 elkényeztetett fiú volt, korán meghaltak öreg
 szülői is, igen korán nagykorúsította magát s
 vigan élt, de nem magának, hanem mindig meg-
 osztva mindenét másokkal.

Nemes szép vonása volt lelkének, hogy a
 kikkel ifju korában jó napokat élt, noha mindig
 saját kontójára, azokat később sem mellőzte az
 életben. Néhány ily ifjukori barátja elzúllott;
 némelyik a szabadkai korteskedések alkalmával,
 melyekben ő is érdekelve volt, mint városi tiszt-
 viselő és egyszer mint képviselő-jelölt, hűtlenül
 viselte magát irányában. S mivel boszulta meg
 magát az én jó Félixem? Meg-megvendégelte az
 elzúllott régi jó barátokat és nem egynek szép
 összeggel is enyhítette nyomorát. Pedig nem
 egyre rávonatkozott bizonyos ismerősének e
 szava járását: „Kedves Jósám, de csak voltál!“
 Mégsem tudott a rosszért rosszal fizetni, sőt jó-
 val fizetett érte.

Mondám, hogy könnyelmű ifjunak látszott;
 de az elhatározó pillanatokban nagyon okosan és
 gyakorlatiasan gondolkodott is, cselekedett is.
 P. o. ismerve könnyelműségét, önkényt szakította
 ki magát a pesti jogászeletből, Bécsben és Prá-
 gában tanulta a jogot, megtanulva németül, de
 semmit sem tágitva magyar hazafias érzületében.
 Könnyelműsége tanulmányai végzésében sem gá-
 totta őt, minden vizsgálatát kellő időben tette le
 s azért már egész ifju korában Szabadka városa
 főügyésze lehetett. Vig életet élt mint tisztviselő
 is, de hivatását mindig nemesen fogta fel. Erde-
 kesen beszélt el több esetet ügyész korából, kü-
 lönösen egyet, melyben két öregapa-gyilkos test-
 vér bűnügyét oly kiváló ügyességgel és buzgó-
 sággal derítette ki.

Mint ó-becei közjegyző, áldott lelkű neje-
 vel, aki neki valóságos mentő- és órangyala volt,
 boldognak, szegénynek jóltevője és jóakarója

vala. Töle sohse volt elzárva, aki szegény, aki árva. Mindenki sokalta bőkezűségét, csak ő maga nem; őt ugyan megcsalták néhányan, de ő igaz és nemesszívű volt mindig, mindenki iránt. Semmi fontos ünnepélyesség nem ment végbe a nélkül, hogy fénypontját ne az ő háza képezte volna. Ugy gondolom, ő kapta az első fátylaszenét O-Becsén, mikor tüzoltó-egyleti elnöknek felkérték; aztán az ő közvetítésével kaptak mások is, de olyat egy sem, mint ő, amint úgy nehezen is kísérnek be több főispánt Ujvidékre, ahogy őt.

Mikor temetésére mentem, az ut egyes pontjain megemlékeztem a bevonulás egyes részleteire, Földváron üdvözölték őt és durrogatták a mozsarakat; a ternerini csárdánál hangos dikcióval fogadták; ott is megható figyelmet mutatott egy szerény sorsu egykori iskolatársa iránt. A járeki nagyvendéglőnél már a fényes újvidéki küldöttség várt rá; a mostani kedves polgármester Petzi Popovits István üdvözölte, mire ő szép lelke egész bensőségével válaszolt, mindjárt meghódítva a szerbeket is. kik szeretnek bizalmatlanok lenni a magyar ember iránt. Ő egy báróval ille vonult be a városba, észlevesen azt véelve, hogy e szerb főúr társasága kedvező színben tünteti fel őt Ujvidék szerb lakosai előtt.

Akkor száz meg száz kocsi vig zajjal kikísérte őt, most csak három kocsin mentünk némán és szomorúan, meg egy negyedik a becei koszorukat hozta koporsójára. A báró sem volt velünk, azóta ez is elköltözött Beeséről. Talán meg se tudta halálát új lakóhelyén. Sic transit gloria mundi! Még egy fényes temetés, a milyent még nem látott Ujvidék és vége mindennek! De még a temetésen is kerestek szemünk néhány régi jó embert, kik a boldogult oldala mellett sokszor láthatók valának; kiket azonban most már a halál vagy az élet gátolt a végtisztelet megadásában. *Szabély Lipót* iskolatársunk valamint bajai főispáni széke elfoglalásánál, ugy temetésénél is megtette baráti kötelességét. *Czorda Féliret*, kedves ücsesét *Pinkovics Odón* kir. táblai bírót, *Dunagyerszky Lázárt* és többeket jól esett a temetésnél látni vidékről. A katonatisztek az egész környékből egytől-egyig berukkoltak.

Már nem jutott a fájdalmas szerencse számomra, hogy ravatalán láthattam volna kedves barátom holt vonásait. Mire oda értem, koporsója be volt szegve. Ah kevés „Entreprise des pompes funébres“ boltjában láthatsz amnyi koszort, amnyi gyászjelvényt, mint a mennyi az ő lakásán volt akkor.

Igazán félve léptem a család körébe, fásult kebellet hallottam az elbeszéléseket végnapjai eseményeiről, halála körülményeiről. Csak kedves fia, Lacika, megtört alakja rázott fel tompultságomból s csakhamar futottam, mint Lóth családja a pusztuló városból, vissza sem merte tekinteni, hogy sóbálványá ne változzam a nagy veszteség érzetének sulya alatt.

De még el kell őt temetnem! A bajai apátnak *Berényi Dánielnek* akartam e gyászos kitüntetést engedni, mint idősb papnak; de *Kopper* apát rám bízta, mint a boldogult iskolatársára, háromunk közül. Ott volt és adást más iskolatársa is, a futtaki esperes, lovag-plébános, *Egri József*, *Fehér József* főigazgató ur, *Boros Imre* keceli plébános sem tudtak elválni tőle a végtisztelet megadására nélkül; de *Csupor Gyula* sem tudta elmondani bucsuzató dikcióját! Mennyi édes emlék szoríthatta el szívét ennek a jó barátjának is! Erős igyekeztem lenni, hátrahúzódtam a szertartások végzésekor; egyszer-kétszer beleütött szívembe és szemembe a megindulás, de úgy hiszem, elég férfias voltam. Csak félve néztem olykor körül az óriási tömegen, de századrészt se láttam az impozáns kíséretnek. Magam se tudom, miért voltam oly félnék; oly elfogult? Már belenyugodtam a „sors bizarr szeszélyébe“; akár magamat is eltemethettem volna. Csak mikor a temetőben ügyel-bajjal letették a koporsót, mikor szegény Lacikának fel-felharsant szív-repesztő jajkiáltása, mely csak az egy szót ismételte: „Apa!“ akkor szorult el ismét szívem s amint a „nyugodjék békességben“-t elmondtam, lesütött fővel siettem a temetőcsosz szobájába levetkezni. Lesütöttem a fejemet, mintha gyilkoltam volna, pedig a szeretet utolsó, legfájdalmasabb nyilvánulását tanusítottam szegény elköltözött barátom iránt!

Nyugodjál békével, szeretett jó barátom! Emlékedet sokan megőrzik keblökben, mert Ujvidéken is — mondá egy ismerősöm — alig van ember, ki egyben-másban hozzád ne fordult s jó-ságodat ne tapasztalta volna. Adja Isten, hogy lelked nemes vonásai visszatükröződjének fiadban, kinek csak azt kívánom, hogy amit elvesztett te-benned, azt saját nemes törekvésével önmaga iparkodjék kipótolni.

Egy szép vonása volt lelkének: a vallás tisztelete. Egy egyszerű újvidéki egyén jegyezte meg előttem: Tavaly nagyszombaton ott láttuk őt a feltámadás ünnepélyén, fényes diszruhában,

az idén halva fekiútt szegény! Ó-Becsén is örömmel vett részt az isteni tiszteleten, neje és családja meg éppen példás ajátosságot tanusított. A nemes urnó nem is kereste az első helyeket a templomban, szívesen borult arca az egyszerű szegény nép között. Tisztelték is őt, mint kevés hölgyet. Kedvenc éneke volt Paresetichnak az „Imádkozás sz. ostya“ kezdetű; el is énekelte a kántor többnyire, mikor észrevette őt a templomban. A vallás iránti szeretet tette őt oly rokonszenvesen hajlandóvá az egyházi férfiak iránt. Nem is tudom: van-e még ember országunkban, aki úgy ismeri az egyházi emberek viszonyait. Egyszer beszélgetett valami bencés szerzetessel; számlálgatták a rend legidősb tagjait. A bencés mondogatja a Nestoron kezelve; elszámol kettőt, hármát; hanem Paresetich beleszólt:

— Hát a Minikusz?

Egy ilyen nevűt kifelejtett a sorból a bencés, ki nem győzte esodálni Paresetich ebbeli ismereteit.

A zirciekkel is nagy ismeretségben volt, szinte tiszteletbeli zirciek tartották. Egy kedves tanár megszerezte tőlem areképét, aztán zirci ruhát fotografizott feje alá s belevette egy példányba névtárukban, melyet az areképpel együtt megküldött neki, mely tréfa igen mulattatta Félixet.

Midőn a nyolcadik osztályt elvégezte, írásban folyamodott a premonstreiekhez a fölvetelért. Föl is vette őt a praclatus, de Paresetich meg-gondolta magát és nem lépett a szerzetbe, hanem jogra ment. Ennyi a való abból, hogy egy lap állítása szerint Paresetich először az egyházi pályára lépett s aztán ettől megvált volna.

Jószívűsége mellett elmés és kedélyes társalgó is volt. Emlékezete gazdag tárháza volt sok érdekes mulattató esztek, adomának, melyeket józúten tudott előadni. Szép ember is volt s kedvére szolgált, ha valaki ezt helyes módon érintette, vagy őt fiatalnak tartotta. Egyes öreg urakat rendszeren így szólított meg:

— Hogy van spektabilisz? Napról-napra fiatalabb!

Mire az volt a szíves válasz:

— Én nem, hanem Paresetich ur! — Aminek aztán kedvesen mosolygott; elienben ha valaki öregnek találta szólítani, kész volt a nehez-telés, hanem persze csak tréfából, mert maga tréfásan beszélt el egy pár ilyen vele történt esetet.

Néhány igen elmés tréfája vagy megjegyzése ismeretes, de minthogy egészen speciális helyi körülményekre vagy egyénekre vonatkoznak, igazán csak azokat érdeklő, kik ezekkel ismerősek.

Igen barátságos volt a szegények iránt; akit ismert, az után többnyire valami jó szót intézett hozzá. Egyszer találkoztam öreg udvarosommal, ki őt alázattal köszöntö.

— No Antal bácsi — ugymond — meg-vannak-e a papok?

— A papok csak megvannak, kérem, hanem a ludak!

A szegény öreg összejárta az elveszetteknek vélt ludakért az egész várost s midőn haza ért, azt vette észre, hogy a ludak a kertben garáz-dálkodnak.

Azóta Paresetich sokszor e szavakkal kér-dezősködött káplánaim felől: Megvannak-e a papok, no meg a ludak?

Igen gyakorlati ész, kellő higgadtság és helyes megfontolás sok tapasztalással párosulva, kiváló diplomatává tette őt. Jó szónok is volt, ünnepélyek alkalmával kifogyhatatlan volt a fel-köszöntésekben, melyekben mindig tudott valami jellemzőt vagy eredetit közbeszólni.

Szerette a szép természetet, nagyon örömet idézőt kertjében, melyre sokat költött s ha drága pénzen szerzett fái gyümölcsöt hoztak, nagy örö-mére szolgált, ha nem egyedül élvezte, hanem másoknak kedveskedett vele.

Szép könyvtára nem megvetendő öröksége lesz fiának.

Egyet nem tudott: a pénzt becsülni; de ezt nem is a jó emberek becsülik nagyra. A törté-nem sem azokat dicsőíti, kik egyesek vagy or-szágok zsírján meggazdagodtak; ellenkezőleg a nagy Periklesznek sem utolsó dicsőretét említi, hogy az ország jövedelmeit akként kezelte, hogy holta után az állam költségén kelle őt eltemetni. Szegény barátom, egyszer elkezdett takarékos-kodni s aggodalommal írta nekem:

— Félek, hogy nem sokáig élek már; oly különösnek tetszik nekem, hogy valamit félre rakjak.

És aggodalma teljesült. Nem mult el két hónap annak kifejezése óta s ott fekiútt a rava-talon.

De legyen elég ezen nagyon magánjellegű visszaemlékezésekből! Hogy a legszeretőbb lelkü ember költözött el benne, azt mindenki vallja, aki csak őt némileg ismerte. Egy magas egyházi ál-lású jó barátomtól ma kaptam levelet, melyben ezt írja róla:

Szegény Félix barátunk! Sirni tudnék, ha nem szégyenleném magamat környezetemtől. A mi korunkban már könnyezni sem szabad! Oly jó, oly nemes szívű volt szegény Félix barátunk! Bátran mondhatjuk: vele egyike a legjobb em-bereknek távozott e nyomorult világból.

Örülök, hogy e tapasztaláson alapuló meg-győződésemet más szavaival is elmondhatom!

Egy másik jó barátom, dr. Milkó, szintén iskolatársa, Horác e szavait idézte halálhíre vé-telekor:

Multis ille bonis flebilis occidit!

Mire én fájó szívvel gondoltam a folytatást magamra vonatkoztatva:

Nulli flebilior quam tibi, Virgili!

Ebben az egyben tehát hasonlítok a nagy poétához. Bizony semmi örömem sem telik a ha-sonlatosságban. De mit tegyek? Hasztalan pa-nasszal ostromoljam az eget?

Tu frustra pius, heu, non ita credium

Poseis quincetium Deos!

Non ita creditum! Nem úgy ajándékozta őt a jó Isten nekem, hogy vissza ne vehesse!

Durum! Sed levius fit patientia,

Quidquid corrigere est nefas!

Lám a pogányok is tudnak vigasztalást lelmi a halál ellenében. Seneca is azt mondja: Mors omnium dolorum et solutio est et finis: ultra quam mala nostra non exeunt, quae nos in illam tran-qui-litatem, in qua, antequam nasceremur, iacimus reponit. (A halál minden fájdalom felosztása is, vége is, melyen túl bajaink nem nyúlnak, mely bennünket visszahelyez azon nyugalomba, melyben születésünk előtt fekiúttunk.) (Consolatio ad Mariam. c. 19.) Azért ő is int a horatiusi „aequam memento rebus in arduis servare mentem“-re, midőn mondja: Est aliquis et dolendi decor: hic sapienti servandus est: et quemadmodum in ce-teris rebus; ita et in lacrymis aliquis sat est. Imprudentium ut gaudia, sic dolores exundavere. Aeque animo accipe necessaria. (Van a fájdalomban is bizonyos tisztesség, ezt a bölcsnek meg kell tartania; s valamint egyéb dolgokban, ugy a könnyekben is van bizonyos határ. Az ok-talanoknak valamint örömeik, ugy fájdalmaik is túlaradoznak. Csendes elmével fogadd az elke-rülhetetlen dolgokat!) (Episs. 100.)

A keresztény ember még nemesebb indító okokat is találhat megnyugtására. Am igaz, ezekkel az ész foglalkozik, a szív pedig hordozza sebeit. Csak hordozza hát csöndes fájdalommal, csöndes megnyugvással!

Hirek.

Magas látogatás. Vilmos főherceg, a tüzérség főfelügyelője, f. hó 25. és 26-án Péterváradon szemlét tartott a tüzérség felett.

Előléptetések. A helyben állomásozó 23-ik gyalogezrednél előléptettek: Dimics Áron es. és kir. kapitány őrnagygyá, egyuttal áthelyeztetett a 61-ik gyalogezredhez; Hartmann és Lisznyai de Dámó hadnagyok pedig főhadnagyokká, az ezred kebelében.

Beiktatás. Paresetich József, szántai r. k. plébánosnak beiktatási ünnepélye f. évi május hó 5 én d. e. 10 órakor fog megtartani.

A m. kir. igazságügyminiszter Csipő István újvidéki kir. járásbírósi segédtelegkönyvvezetőt az 1886. évi XXIX. t. e. értelmében székhelyhez nem kötött telegkönyvvezető és segédtelegkönyvvezető tiszti állományába saját kérelmére áthelyezte. Szily Dénes zombori és Rapp Fülöp bulkeszi illetőségű, nagyváradi törvényszéki írnokokat, az 1886. évi XXIX. t. e. értelmében székhelyhez nem kötött telegkönyvvezető tiszti állományába ideiglenes minőségben segédtelegkönyvvezetőkké nevezte ki; — továbbá a szabadkai kir. törvény-székhöz Nagy György ottani kir. járásbírósi díjnyokot írnokká nevezte ki.

Kinevezés. Gundel Henrik újvidéki kir. kath. főgymnasiumi helyettes tanár, a m. kir. vallás- és köz-oktatásügyi miniszter által ugyanoda rendes tanárrá nevezetett ki.

Kitüntetett költő. A „Képes Családi Lapok“ szerkesztője által a lap tíz éves fennállása alkalmából hirdetett irodalmi pályázaton, a Tolnay Lajos kiváló regényírónk emléke alatt működött bíráló bizottság, a beérkezett 105 költemény közül Trischler Károly (Don Carlos) hódásghí földink, lapunk buzgó munkatársának „Az agg honvéd“ című ódáját első sorban ki-tüntetett dícsőretben részesíté. A bíráló bizottság jelenté-sének erre vonatkozó része így szól: „Az agg honvéd“ című „Előre“ jellegűvel jegyzett költemény emelkedett hangjával és különösen a honvédség dícsőretésével melyen megragadja az olvasót és ha a benne levő részek jobban összhangba tömörülének, könnyen érdekessé tette volna a pályakérdés eldöntésénél, hogy ne neki ítéljük-e az elsőseget. — A költeményt annak idején közölni fogjuk.

Hirdetmény. Zombor sz. kir. város közönsége részéről közhírré tétetik, miszerint az 1883. XX. t. e. 3. §-a értelmében a város közönségének és az érdekelte földbirtokosok együttes tulajdonát képező vadászterületen a vadászatnak az 1889. évi augusztus hó 1-én kezdődő hat évi bértartamra leendő bérbeadásának feltételei a mai napon tartott közgyűlésben megállapítván az erre vonatkozó határozat az 1886. XXI. t. e. 7. §-a alapján f. é. április hó 28-tól számított 15 napon át dr. Gertinger Pál városi 1-ső aljegyző hivatalos helyiségében köz-szemlére kitétetett, ott a hivatalos órák alatt betekint-hető és ellene felebbezés az 1886. XXI. t. e. 8. §-a értelmében ugyanezen idő alatt a polgármesterhez címezve benyújthatók. Kelt Zombor sz. k. város közönségének 1889. évi április hó 24-én tartott rendes közgyűléséből. Dr. Csíhás Benő polgármester.

Eltítható-e a lóháton való vadászat, vagy nem? Ezen, a város közönségét oly nagy mértékben érdekő kérdést illetőleg alkalmunk van tájékozódni azon uraknak, kik e megszorító feltételt törvényellenesen állítják, a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur következő elvi jelentőségű határozatát közzétenni: Szatmárnémeti sz. kir. város közönségének. Ezen város törvényhatósági bizottságának folyó évi november hó 5-én tartott közgyűlésben 358. sz. alatt hozott azon határozatát, mellyel az 1883. évi XX. t. c. 3. §-ában foglalt rendelkezések értelmében bérbeadandó városi és más egyéb vadászterületek árverés után leendő bérbeadásának feltételei megállapítottak, az az ellen Domahidy Sándor és Pap Géza bérleti szándékozók által közbetevett s ezen város tanácsának folyó évi november hó 27-én 6764. sz. a. tett jelentésével felterjesztett felfolyamodánya folytán, melyben kéri, hogy a szóban levő közgyűlési határozatnak a vadászat lóháton való gyakorlását tilalmazó részét hatályon kívül helyezzem, fellépvizsgálom, azt, a felfolyamodás elutasítása mellett helybenhagyandónak találom; mert az idézett törvény 16. §-ának első kikezdésében foglalt azon rendelkezés, mely szerint a vadászat csak löfegyverrel vagy lóháton gyakorolható, nem kötelez arra, hogy a vadászat szük-ségképpen mind a két megengedett módon gyakoroltassék s nem zárja ki azt, hogy a bérbeadó tulajdonos a vadászat gyakorlása tekintetéből az illető területek fontos gazdasági viszonyai által indokolt és követelt megszorításokat vegyen fel a bérbeadásnak alapul szolgáló árverési feltételekre, melyeknek egyébként is, mint tulajdonosok elfogadása avagy el nem fogadása a bérbevevni szándékozónak ugy is szabad elhatározásától függ. Miről a város közönségét a bemutatott iratok visszaküldése mellett tudomás és további szabályszerű eljárás végett ezennel értesítem. Budapest, 1883. december hó 9-én. Tisza. s. k.

Közgyűlés. Zombor sz. kir. város róm. kath. egyházközsége 1889. évi április hó 28-án d. e. 10 órakor a városbáza kistemplomában közgyűlést tartott, melyen a tárgysor a következő elintéztet nyert: 1. Kiküldöttség jelentése, a kalocsai főszentszék m. évi 161. szám alatti leiratra és az egyházpénztárak lezárólatása iránt tett panaszok elintéztetése iránt teendő sürgető felterjesztés tárgyában. A jelentés levéttett napirendről, a sürgetés a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez felterjesztetik. 2. A magyar földhitelintézet átirata Loschitz Mór és Jakab bezzámú lakosok által lefizetendő 2100 forint tőke tárgyában. E tőkét még b. e. Vargáné hagyta az új templomban állított Borbála-oltár építésére, eladddig kamattalan haszonélvezetét örökösire hagyta. Ezek azonban az ingatlan eladták a teherrrel s most a vevő azt kifizetni szeretné. Megbíztatik az apát-plébános és az ügyész az elintéztéssel. 3. Zombori róm. kath. iskolaszék jelentése a költségvetési hiány fedezésére az iskolai alap-pénztárból nyert 1101 forint összegből 537 forint 78 krnak felhasználása tárgyában. Tudomásul vétetik. 4. Egyházközségi elnök jelentése az iskolasegélyezési pénztár kiegészítésére az iskolai alap-pénztárból visszatérítés feltétele mellett 900 forint folyóváltó tétele tárgyában. Tudomásul vétetik. 5. Dalmay József jelentése az 1887. évi iskolai alap-pénztári számadásnak megvizsgálása tárgyában. Felterjesztetni határozatott. 6. Zombor sz. kir. város tanácsának értesítése az elemi fiúiskola mellett lévő tornaudvarnak a zombori sport-egylet részére ideiglenes használatra történő átengedése tárgyában. Adatdik azzal, hogy az egylet saját költségén velőcipéd pályát építhet ugyan, de a tanács a felmondás szabad jogát fen tartja magának.

Hangverseny. Az újvidéki kir. főgymnasium tanárkara által f. évi április 27-ére hirdetett s táncal egybekötött hangverseny a helyi gyász miatt f. é. május hó 1-ére halasztott. Újvidéken, 1889. április hó 23. A rendezőség.

Tanügy. A megyei közs. tanító egyesület központi választmánya e hó 25-én a megyeház kistanács-terében ülést tartott. Jelen voltak: ns. Czifrusz Ferenc kir. tanácsos és tanfelügyelő; Grün Niklász másod tanfelügyelő; Rauschenberger Adolf az egyesület tiszta. alelnöke s a következő választm. tagok: Czehe Győző, Lebak Ferenc, Harsányi János, Bakody Márton Zentáról; Takács Ede, Róza János, Palotay Bódog Szabadkáról; Rauschenberger János, Oppenländer Gyula, Milla Márton Apatinból; Burkovits Lajos, Molnár Ferenc Bezdánból; Treer János Prigl.-Szt.-Ivánról. Az ülés Schmausz Endre alispán egyesületi elnök távolléte miatt Czehe Győző alelnök elnöklelte alatt folyt. A következő ügyek nyertek elintéztet: I. A körök működésére vonatkozó jelentések. E jelentések közül: az apatini, a szabályai, a szabadkai és a zentai tudomásul vétettek. A szabályai kör munkás működését a választmány jegyzőkönyvi elismeréssel tüntette ki. A bajai, az újvidéki és titeli körök szabályszerű működésére utasítottak. II. Pénztári jelentés. A jelentés takarékbetét állományban 217 forint 39 krt, hátralékos követelésekben 337 forint 6 krt tüntetett ki. Ez utóbbinak beszerzésére a választmány az eljárás kényszer eszközét határozta sürgősen foganatba venni. Egyebekben a jelentés tudomásul szolgált. III. A múlt évi Zentán tartott közgyűlésről távolmaradt tagok igazolványa fölötti határozat. Az igazolványokat a választmány tudomásul vette. A távolmaradást ugy az állami intézetek tanárai, valamint a községi tanítóknál az isk. fenntartók által megvont utazási átalány nélkülözése okozta. Ez állapotnak törvényes uton rendezése tárgyában a választmány — a tanfelügyelőség közbejöttével — a nagyméltóságú közoktatásügyi miniszter urhoz memorandumot nyújt be. IV. Az egyesület II. „Évkönyv”-ének szerkesztésére bizottság kiküldése. E bizottság Czehe Győző élén a körök elnökei és az egyesület főjegyzőjéből alakult. V. A „Singer-Volfner”-féle cég által a népiszkolai tankönyv kiadványainak a megyei tanítótestülettel kikért szakértői bírálat. Illetékességi kifogást képezvén, a kérelem elutasított. VI. A folyó évi Apatinban tartandó közgyűlés hatánapjának megállapítása. Az előkészítő választmányi ülés augusztus hó 25., a közgyűlés pedig augusztus hó 26. napjára tüntetett ki. VII. Az országos tanítói nyugdíj törvény általános revíziója tárgyában a nagyméltóságú közoktatásügyi miniszter urhoz a f. évi közgyűlésből intézendő memorandum szerkesztése. Kiadatott az újvidéki körnek. VIII. A f. évi közgyűlési tételeknek végleges megállapítása. A következő 3 kérdés állapítottik meg: a) „Az iparos tanoncok tanterve, tekintettel a vegyesajku vidékekre.” b) „Mennyit végezzen az elemi népiszkola a mértanból és miképen kezelje a tanító a feltüntetett tananyagot? c) „Mily el-

járás kövessen a tanító az összes írásbeli feladványok kezelésénél?” A tételek mindegyike konkrét határozati javaslatlallal egészítendő ki és a felülbírálat megérthetése végett július hó 15-ig a központi elnökséghez beküldendő.

A parklátogatók tudomására hozzuk, hogy a „Magnolia” igen pompás virágzik.

Eljegyzés. Dr. Szóntagh Félix budapesti orvos, jegyét váltott dr. Hoek József újvidéki m. kir. honvéd ezredorvos kedves leányával, Ilon kisasszonnyal.

Szabadkáról írják lapunknak: E hó 23-án d. e. 11 órakor lövés dördült el, mely egy 19 éves fiatal embernek életét oltá ki. A városban csakhamar elterjedt a hír, hogy Ludaics Zsarkó öngyilkos lett. A végtelenen meghalt fiatal ember egy hátrahagyott levelében öngyilkosságának okául azt adja elő, hogy mult évi szeptember hó 18. óta a helybeli pénztárvezetkél 17 darab váltó hamisított és hogy mintegy 800 forint erejéig általa hamisított váltók ez ideig beváltva nincsenek. — A váltóhamisítás özv. Ludaics Katalin, Bekvalacz Milka és Puszin Tanaszja nevek felhasználásával eszközölte. A leszámított váltókért a pénzt az öngyilkos Ludaics Zsarkó vette föl és azt jó barátainak társaságában költötte el. Jellemző korhadttársadalmi életünkre, hogy ily bünsös manipulációt egy minden angyali gondoktól ment 19 éves ifjú követte el. Ifjúságunk példát vehetne magának e szerencsétlen véget ért tétből, hogy tartózkodnia kell az ugynevezett jó barátoktól. A szerencsétlen ifjú hátrahagyott iratai között egy kártyja a „vörös disznó” találtatott, melynek hátlapjára e szavak voltak írva „ez okozta halálomat.”

Adomány. Krötzer István, az újvidéki gőzmalom részvénytársaság igazgatója az I. újvidéki nőegyletnek 30 forint adományozott. Ezen adományát a következőkkel kísérte: „A tekintetes nőegyletnek Újvidéken. Ahelyett hogy forrón szeretett főispánunk koporsójára koszorut tennék, mellélvélve küldök 30 forint, a gőzmalom nevében 20 forint, saját nevemben pedig 10 forint azon tiszteletteljes kérelemmel, hogy Paresetich főispánunk elhalálása alkalmából ezen összeget a kegyesszivű felügyeletre alatt álló, legérdekesebb szegények között felosztani kegyeskedjék. Midőn azt hiszem, hogy ez által a magas halott intenciójainak leginkább megfelelek, maradtam stb! Ezen nagylelkű adományáért a nőegylet a nemes adakozónak legfőbb köszönetét nyilvánította.

Kerüld a bort! Ivanovics Antal vasuti főka-lauz folyó hó 23. és 24. közti éjjel egyik társánál volt vendégségben, hol annyira lerészegedett, hogy este 10 óra körül hazafelé menve, eltévesztette az utat, a zombori vonalrészen elesett és elaludt. A szerencsétlen embernek a ballábát bokán felül elszakította a vonat. Másnap reggel a városi kórházban amputáltatott a lába.

Rablógyilkosság. Nikolin József szántóvali lakos f. hó 24-én a bajai hetivásárról hazajgyekezvén, utközben egy idegen embert vett fel kocsijára. Alig értek azonban a Csataalja feletti homokbukákhoz, midőn az idegen baltával megtámadva Nikolint, fejére több csapást mért, elrabolta 30 forintnyi készpénzt és a lovak közé esapvány, elmenekült. A bajai csendőrmester, aki meglátta utközben az ügét lovakat és a félredőlt kocsist, a lovakat megállította és azonnal tapasztalta, hogy rablógyilkosság esete fogor fenn. A rögtön megindított nyomozás azonban eredménytelen maradt. A súlyosan megsebesült gazda f. hó 27-én sebeiben meghalt.

Felhívás! Zombor szab. kir. város iparos és kereskedő osztálya ez évi július hó 7-től, ugyanezen évi július hó 14-ig bezárólag egy általános ipar és kereskedelmi kiállítás rendez, a melynek egyik különálló osztályát a női kézimunkák és a háziipar kézimunkái képezi. Hogy kiállításunk ezen osztálya is minél fényesebben legyen képviselve, sőt hogy haladásunkat e ténnyen — utolsó ízben tartott női kézimunkák kiállítására óta is — örvéndetesen lehessen konstatalni s a kiállított munkák által városunknak ez irányu élénk tevékenységét, lakosságunknak fejlett izlését is méltóan bemutathassuk: Felhívjuk e város minden szépért és nemcsért lelkesültni tudó közönségét, hogy kiállításunkon minél több és szebb munkák által vegyen részt! A kiállítani szándékozók ez iránti óhajukat a kiállítás elnökségénél (közép keresk. iskola, szemben a gymnasiummal) ez évi június hó 1-ig sziveskedjenek bejelenteni. Bejelentő-ívek és programok ugyanott mindenkor kaphatók. Zombor, 1889. évi április hó 30-án. A rendező bizottság.

Tovarisováról keményhangu panaszlevelet kapunk K. H. árvaszéki leszámoló ellen, mint aki 1500 forintet vállalkozott az 1860—1884-iki számadások rendbehozatalára, 1300 forint föl is szedett, de a munka nem kész s K. H. ur Zomborból neveti a boszankodó községet. — Utánna nézvén a dolognak, meggyőződünk, hogy a panasz már más uton följelentetett, mert a vármegyei főispán ur még a mult héten stírgősen intézkedett, hogy a községen ezen égető kérdése kifogástalan megoldást nyerjen.

Esküvő. Goldschmidt Manó paksi kereskedő f. évi május 1-én d. e. 5 órakor a szabadkai izr. templomban tartja esküvőjét Reinez Antal kedves leányával, Regina kisasszonnyal.

Zentán Gut Mihály csendőr agyonlötöte Barna Imre zentai legényt, aki őt megtámadta és fenyegette. A szegedi csendőrkertület hadbírósa részéről hadbírók küldettek a véres eseménynek megvizsgálására.

Pályázat. Szabadka szab. kir. város törvényhatóságának 1889. évi március hó 27. napján tartott közgyűlésében 58/2607. 1889. szám alatt kelt határozata folytán, a folyó évi május hó 15-ik napjáig nyilvános pályázat nyitattik a következő szabályszerű nyugdíj-jogosultsággal egybekötött tiszti állomásokra, m. m. 1-ször 1260 forint évi fizetéssel egybekötött árvaszéki tölőki; esetleg évi 720 forint javadalmazott közgyámi; 2-or egyenként évi 700 forint javadalmazott két osztály-jegyzői; 3-szor 500 forint évi járandósággal kapcsolatos kórházi II-od orvosi; 4-szer egyenként 720 forint évi fizetéssel egybekötött két számvizsgálói; és esetleg évi 700 forint javadalmazott számvevőszéki tiszti; 5-ször 720 forint évi járandósággal kapcsolatos adópenztári tiszti; 6-szor egyenként évi 600 forint fizetéssel egybekötött hét segédadószéki; 7-szer 500 forint évi fizetéssel járó I-ső osztályu irnoki; 8-szor egyenként 420 forint évi fizetéssel egybekötött tíz II-od osztályu irnoki; 9-szer egyenként 400 forint évi járandósággal kapcsolatos két, esetleg több adóvegrhajtói; 10-szer egyenként 600 forint évi fizetéssel javadalmazott két utbiztosi; 11-szer egyenként 500 forint évi fizetéssel javadalmazott nyolc külterületi szűllésznő. A városi javadalmi hivatalnál: 12-szer 1000 forint évi fizetéssel és 200 forint fuvarátalánnyal egybekötött ügyvezetői; 13-szor 700 forint évi fizetéssel és 700 forint ovadékösszegnek letételének kötelezettségével egy-

bekötött központi pénztárnoki; 14-szer 700 forint évi és ugyanannyi ovadékösszeg letételének kötelezettségével egybekötött központi pénztárnoki ellenőri; 15-ször 700 forint évi járandósággal és 700 forint ovadékösszeg letételének kötelezettségével egybekötött könyvvizsgálói; 16-szor egyenként 300 forint évi fizetéssel, szabad lakással s 150 forint ovadékösszeg letételének kötelezettségével egybekötött hét I-ső osztályu vámpénztárnoki; 17-szer egyenként 250 forint évi fizetéssel, szabad lakással s 125 forint ovadékösszeg letételének kötelezettségével egybekötött négy II-od osztályu vámpénztárnoki; 18-szor egyenként 450 forint évi járandósággal kapcsolatos négy I-ső osztályu biztosi; 19-szer egyenként 200 forint évi fizetéssel, szabad lakással 100 forint ovadékösszeg letételének kötelezettségével egybekötött hét vámpénztárnoki ellenőri; és 20-szor egyenként 400 forint évi fizetéssel egybekötött négy II-od osztályu biztosi állomásra.

Szerencsétlenség. Balázs Piri Imre szabadkai lakosnak Viktor és Agnes nevi 10 és 11 éves két leánya fűrdés közben f. hó 23-án vízbefullt.

Gazdátlan tárgy. A bogojevai községi határ-ésőszök folyó hó 11-én a gombosi vasut állomás közepében két lovat találtak bitangásban, azok leírása a következő: egy 14 éves alacsony pej kanca, bal szemére vak, egy 10 éves alacsony sárga kanca, hoka orru és csilaggal, hátul balról N bélyeggel. Ezen lovak ha gazdájuk nem jelentkezik, folyó évi május hó 9-én nyilvános árverés útján eladatnak. Apatini szbíró.

Loport tárgyak. Kovil-Szt.-Iván községben folyó hó 8—9-ik közti éjjelen a következő tárgyak tolvajoltattak el u. m.: Stankics Lyubától egy 9 1/2 éves szürke jegy és bélyegtelen hámos paripa 35 forint és egy részüst 5 forint értékben. Plavics Stevántól egy 9 éves barna (sötét pej) bal füllére jegyes bélyegtelen hámos kanca 50 forint, egy kocsis 68 forint, egy szür 6 forint és egy pár löszerszám 3 forint értékben. Titeli szbíró.

Bajmokról írják: Szombaton volt nálunk a jegyzőválasztás nagy feszültség mellett. Azonban az elnökölő szolgabíró tapintata csakhamar felszabadította a szorongó kedélyeket, a mennyiben az összes folyamodókat candidálta. Annál kitüntetőbb lehet Budanovich Árpádra nézve, a kapott óriási általános szótöbbség, mert a többi nem kapta meg az 537 voksának egy harmadát. Most már végre talán visszatér a béke és nyugalom ezen sokat zaklatot községbe.

Tűzoltó-ünnepély. Az apatini önkéntes tűzoltó-egylet folyó évi május hó 4-én ünnepli 10 éves fennállásának évfordulóját. Ez alkalommal az alapítás óta működő tagok az országos szövetség által alapított X éves ezüst- és V éves bronz-éremmel fognak kitüntetettini. Ez egylet egyike az első tűzoltó-egyleteknek a megyében. 40 működő taggal kezdte meg pályafutását és nemcsak tapasztalataiban gyarapodott, de működő tagjai száma is évről-évre szaporodva, mai nap immár az 120 tagból áll; e napot ünnepélyvel fogják megülni. Az ünnepély sorozata a következő: Reggeli 6 órakor az egylet zenekara által ébresztő; 8 órakor gyülekezés az egylet helyiségében; 9 órakor ünnepélyes szent mise; az istentisztelet után a szolgálati érmeknek kiosztása; 11 órakor gyakorlat az egylet összes szereivel; délutáni 3 órakor halpaprikás 200 személyre a Weinspitzten; 7 órakor taktarodó; este 8 órakor társas vacsora és tánc. Ezen ünnepélyre egyszersmind a környékbeli és pedig a zombori, topolyai, kulai, palánkai, bácsi, újvidéki, eszéki és vukovári társjegyletek megjelenésüket ígérték.

Bajáról írják: Baja város törvényhatósági bizottságának f. április hó 26-án tartott rendkívüli közgyűlésén Drescher Ede polgármester mély fájdalommal tett jelentést a törvényhatóságot ért nagy veszteségről, Paresetich Félix volt főispán elhunytáról és bejelentvén egyben azon intézkedéseit, melyek által e gyászeset alkalmából a törvényhatóság őszinte részvétének kifejeztet adott, megindító szavakban méltatta az elhunytak hazafiai érdemeit, a gondjaira bízott törvényhatóságok jólétének fejlesztésére irányzott buzdó törekvéseit, társadalmi szereplését és emberbaráti áldozatkészségét. A törvényhatósági bizottság közszerepetben állott főispánja elvezése felett érzett mély fájdalomnak jegyzőkönyvbe vételét és az elhunyt lelki tidvéért ünnepes gyászistentisztelet tartását rendelte el. A gyászistentisztelet f. április hó 29-én d. e. 9 órakor, a róm. kath. plébánia templomban tartatott meg.

Hymen. Schwere Lajos esávolvi aljegyző eljegyezte a kedves Schwarez Matild kisasszonyt Bajáról.

Ebtartók figyelmebe. Ha ezentul valakinek a kutyájára kárt tesz másban, a kár minőségéhez képest nemcsak fizet a gazda, de ugy lehet, hogy be is csukják. A magyar királyi kuria büntető osztályának f. évi 9546. számú ítéletéhez képest „az állatot vagy kutyát tartó egyén a vagyona biztosítására tartott ebének természetét bizottság tekintetében is kitűdni (sic) köteles levén, gondoskodni tartozik arról is, hogy általa esetleg valakinek ártalmára ne lehessen s így, ha kutyáját sem kötve nem tartja, sem pedig szájkosárral el nem látja, beszámítás alá eső gondatlanságot követ el, mely gondatlanság következményeieit büntetőjogilag felelős.” Kutyásgazdák tehát vigyázzatok!

Hazañas egyházközség. Ó-Beeséről írják: F. hó 23-án tartotta első közgyűlését a nemrég megalakult ó-becsei ev. ref. egyházközség. Roth Béla tőrkbecsei ev. lelkes hazafias szellemű áthatott megnyitó beszédet tartott s a közgyűlésen, bár a hívek tekintélyes része németajku, hangsúlyozták a jelen voltak gyermekeik magyaros irányu nevelését és kimondták, hogy minden alkalommal magyarnyelvű istentisztelet tartassék.

A KORZÓN.

Írta: Csillag Károly.

A korzó egy tenger, amelyen apály és dagály egymást föl váltják; a sétáló község apad is meg dagad is a szerint, amint a vonzóerő így vagy úgy működik — még pedig nagyon különös tenger ez a korzó, mivel hidak vannak rajta emelve és csak annyiban különbözik az igazi tengertől, hogy a tengerben a halcsontot a halak viselik, a korzón pedig a hölgyek.

Mikor az eső permetezni kezd és április ő szeszélyességének ugy tetszik, hogy az esernyőcsinálók is megélhessenek, akkor éppenséggel nem érdektelen a korzói községet megfigyelni; a gavallér, akinek van otthon egy pár reserve kamásnija, haza siet, hogy a jó alkalmat felhasználja és a kamásnit felhuzza; a hölgyek meg, ha van egy még eddig nem látott esernyőjük, haza sietnek és elhózzák a rezerve esernyőt, szóval az esőnek is meg

van a maga dívatja, úgy hogy a legújabb divat szerint ázni is tudnak már a mai előrehaladt világban.

De a Nemezis mitsem hogy boszulatlanul, mire a kamásni meg az esernyő a korzóra ér, a nap újra kisült és megint van lótas futás a napsugár divat után.

Ez tehát az az apály és dagály, amiért a tengerhez hasonlítható a korzó.

A padok a kikötők, ahol az elfáradt gőzösök kikötnek és vagy megkönnyebbülnek a teherrel, vagy újabb terhet vesznek magukra, — az iránytű pedig mindig nyugat felé viszi a hajósokat.

Es ez a tenger sokszor a holt tengerhez hasonlít, a melynek csak a neve holt, de azért van élet benne, mert ha csak egyetlen találkának a színhelye ez a korzó, akkor sem tagadható el tőle az, hogy a korzónak van hivatása.

Ezek a találkák nagyon különbözők.

Mily óriási ellentét van például azon találka között, midőn a dandy a hitelezőjével vagy pedig az imádtottjával találkozik! a hitelezőjének ígér és biztatja, az imádtottnak pedig a maga módja szerint fizet, holott megfordítva kellene tennie.

Vagy mennyire térnek el ezek a találkák attól, a midőn a helybeli polgár a véletlenül ide került falusi rokonsággal találkozik, a kiket mind sorba vacsorára kell meghíni, vagy a midőn a nagysága a szakácsnőjével találkozik, aki a helyett, hogy otthon az étlaptörvény végrehajtásával foglalkoznék — az ideiglenesen alkalmazott udvarlótól sétál, vagy a midőn az orvos a páciensével találkozik, a kinek egy hétre eltöltötte a sé-tálást!

S a milyen demokrata világot élünk manapság, nem tekinthető mesalliancának, ha arról a másik közön-ségről, a mobról, pár sort ideiktatunk. Az a tarka alsóbb népréteg az, mely úgy kiegészíti az elegáns publikumot, mint a vakolat a téglaköveket, és a melynek az auf-lagja a baka és fűszere a szobacia.

Erzelmes jelenet, tessék elhinni, mikor a hadisten fia és szobapadlók buzgó sűrűje egymásra várakoznak, — találkoznak és nevetik azt a bolond világot, a mely a lányok kezét és nem szájaeskáját esókolja — és es-dálkoznak a fölött, hogy az ember csak azzal van joga-sítva enyelegni, akinek be van mutatva.

Ezt az utóbbit talán méltán nevetik, mert azok a bemutatások, úgy legalább, amint ma divatban vannak, egy kissé nevelésesek; milyen fölületes ceremoniához vannak kötve és mennyi szabadalmat vonnak maguk után, úgy, hogy itt Zomborban, legalább a mint szoba-lánykörökben beszéltek, ott is be akarják hozni a bemu-tatásokat, jogelvényekkel és joghátrányaikkal.

Egyelőre tehát ennél az alsóbb néprétegnél az ér-zelmes jelenetek formákhöz kötve nincsenek és aki győ-nyörködni akar bennök, az még a takarodó előtt figyelje meg a hűdalon túli közönséget.

Erdekes diskurzusok hallhatók; a magasabb ambi-ció s cica mindenesetre a cirkuszról fog társalogni; be-széli, hogy milyen művelt kutyákat látott azért a 10 krajcárért és ha azt a cirkuszbolondot még sokáig nézte és hallgatta volna, akkor tifuszba esett volna a sok ne-vetéstől, holott még Lenhossék sem tudott volna rá praecedenset, hogy a nevetés tifuszt provokálna.

Es ezt mind a művelt hang után való törekvés eszeleksi. Az idegen kifejezések után való kapkodás és hajsza rendszeren azok részéről történik, akik azokkal bánni nem tudnak és akik inkább egy jó rántott leves megfőzésére bírnak talentummal, mint az etimológiára.

Minden embernek van legkevesebb egy szomszédja, aki tudakos; mindenki tudja, ismeri híret a politikus esizmadiáknak, a tudakos hivatalosolgáknak vagy a parvenu uraságoknak és urihölgyeknek.

Erről a tudakosságról a korzón biztos tudomást lehet szerezni, mert meg lesz ott vitatva minden: a bécsi kocsisládás, miniszterválság és párisi világkiállítás, és olyan napi kérdés elő sem fordul, a melyről a korzón nem beszélnek.

Az esti korzók csupa véletlenségből szoktak sike-rülni, sőt ha jobb alkalom nincs, akkor a városi torony-örnek eszébe jut tüzet jelezni és ha víz nélkül sikerült is a tüzet oltani, de legalább a korzó megtelt publi-kummal, még pedig olyannal, hogy szerencsére rá nézve a sötétség. De megnyugtatósan mondom a t. olvasóknak, hogy rövidebb pár heti időre pihentetem a korzóikket, azon egyszerű okból, mert Erdélyországból nagyon bajos volna azokat beküldeni és ami még bajosabb volna, azokat ott megírni, ámbar amint tudva van, a legtöbb amerikai levelet Budapesten írják, a budapesti leveleket pedig Bécsben és valamiképen a legtöbb tokaji bor Német- és Franciaországban terem.

Ha sohasem, de most meg lesznek elégedve a korzóikkal, a miket nem írok, s „ha visszatérek boldogulva honn — hadd lássam népem a korzónon!”

Naptár.

Április.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orsz naptár
30 Kedd	Sz. Katalin	Eutrop	18 János D.
1 Szer.	Fül. s. Jak.	Fül. s. Jak.	19 P. János
2 Csüt.	Zsigmond	Zsigmond	20 T. Tivad.
3 Pént.	† feltalálása	Monika	21 Január

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Helyettesítő:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Egy jó házból való fiu, fűszer-, rövidáru- és rőfőskereskedésben mint **tanonc** felvétetik.

A feltételeket készséggel tudatja

Tossenberger F.,

kereskedő Sztanisicson.

2-1

Haszonbéri hirdetmény.

Szt.-tamás-kutasi határon, Beese, Topolya és zentai országutak mentén van egy birtok, mely 150 distriktusi lánca, vagy kataszteri 206^{400/1600} hold legjobb minőségű és legrendezettebb művelési állapotban, egy tagban levő földből, melyen szép szolid nagyobb gazdasági épületek, 5-6 holdból álló gyümölcs, szőlő, komló, vetemény és kis részben díszkertből áll, mely egy vagy több évre a közel-jövő gazdasági évtől kezdve haszonbérbe adandó.

Bérleni szándékozók sziveskedjenek bérlési ajánlatukkal **Matics János** kir. közjegyzőhöz **Ujvidékre** fordulni.

3-2

Gyakornok kerestetik.

Egy jó házból való fiu, aki egy vagy két reál-, vagy gymnasiumi osztályt végzett, a magyar és szerb nyelvet bírja, mint üzleti gyakor-nok azonnal alkalmazást nyerhet **Hódsághon (Bácsmegeye) Schuma-cher Jakab** kézműáru-üzletében, a hova az ajánlatok intézendők.

3-2

2603. sz.

kig. 1889.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásába ke-belezett Uj-Szivac községében leköszönés folytán megírt és 400 forint készpénzzel, 8 köbméter ke-ményfával javadalmazott segédjegyzői állásra ezen-nel pályázat nyitattik.

Miről a pályázni kívánók azzal értesítettek, hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat legkés-sőbb f. évi május hó 8-ig alulírottán be-nyujtsák.

Zombor, 1889. április hó 17-én.

Poppovics Dusán,

főszolgabíró.

3-2

14361 sz.

tkvi 1888.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi ha-tóság közhírré teszi, hogy Kapp Pál végrehajtatónak Schiefer Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 900 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (az apatini kir. járásbíró-ság) területén lévő, Bresztovác fekvő, a bresztováci 1102. sz. tkjkb. A. I. alatt foglalt Schiefer Ferenc és neje Helm Katalin nevében álló 165/b hr. 148/b ö. i. sz. egész ház és beltelekre az árverést 400 forintban ezen-nel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi június hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor Bresztovác község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-arának 10%-át, vagyis 40 forint készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügymi-niszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes ér-tékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1889. évi április hó 10. én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a n. é. közön-ség becses tudomására hozni, mi-szerint a 20 év óta Zomborban, a fő-utcában levő

férfi-ruha üzletemet

1889. évi május hó 1-jétől kezdve a Gromon-utca, a városháza átelle-nében, ezelőtt Kaufmann S., jelen-leg a Zombori Takarékpénztár bér-házába helyezem át.

Kiváló tisztelettel

Gross S.

6-2

Eladó házak Zomborban.

A Zombori Takarékpénztár tu-lajdonát képező következő házak, ugymint:

I. a szivaci uton levő, volt Ak-kermann-féle, két utcára nyíló korcsma-épület és 632^{7/12} □⁰ udvar és kert.

II. a vásártéren levő ugyneve-zett Csillag-kocsma és 888 □⁰ beltelek.

III. az előbbenivel szomszédos, szintén a vásártéren levő 573. sz. cserépfedelű ház és 423 □⁰ udvar s kert **szabadkézből eladó, esetleg három évre bérbe is adatnak.**

Bővebb felvilágosítást ad

a Zombori Takarékpénztár

Igazgatósága.

6-4

Eladások.

Elköltözés folytán Sztanisics községében egy, a legjobb forgalmu helyen, a r. kath. egyház át-ellenében levő

rőfőskereskedésem kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó.

Ugyancsak átvehető az **összes üzleti be-rendezés**, valamint **egy hat lóerejű gőz-gép** Marschall-féle **cséplőgéppel**, továbbá jó anyagból épített és a legjobb karban levő **lak-házam**, mindezek a legjutányosabb árért.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

2-2

Schäffer Sámuel.

Hirdetmény.

Méhai Milutinovics Szvetozár birtokához tar-tozó, a zombori lhtáron fekvő, 117^{1/2} lánca **szál-lási föld**, az épületekkel együtt, szabadkézből eladó.

Közelebbi értesítések kaphatók

Ivackovics Szvetozár

műépítésznél **Belgrádon.**

6-1

2452. szám.

Az apatini járás főszolgabírájától.

kig. 1889.

Pályázati hirdetmény.

Kupuszina községében nyugdíjazás folytán üresedésbe jött községi jegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik; s a választás napja **f. évi május hó 8-án d. e. 10 órára Kupu-szina község-házához** kitűzetik.

Ezen állással következő javadalmazás van összekötve:

a) Évi készpénzfizetés 282 forint.

b) 40 pozsonyi mérő buza.

c) 12 öl lágú tüzelőfa.

d) 1/4 telek föld haszonélvezete, mely után az adót a község fizeti.

e) Szabad lakás és a szabályrendeletileg megállapított napidíjak.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy az 1886. évi XXII. t. c. 73. és 74. §-ai értelmében fel-szerelt kérvényeiket **f. évi május hó 1-ig** bezáró-lag ezen szolgabíróságnál annál bizonyosabban nyujtsák be, mert később érkező pályázatok fi-gyelembe nem vétetnek.

Apatin, 1889. évi április hó 17-én.

Főszolgabíró szabadságon

Harlikovits Gyula,

szolgabíró.

3-2

Bérbeadási hirdetmény.

Közhierré tétetik, hogy Moholy község hatá-rában fekvő, Kerítés Ilona tulajdonát képező 234 hold és 8 □ ölből álló házilag kezelt szántóföld, a rajtalevő gazdasági épületekkel, folyó évi június 1-től haszonbérbe kiadatik.

A vetés és az ültetvények átvétele — meg-állapítás szerint.

Bővebb értesítést a fenti szolgálat.

3-2